

Διαδικασία αξιολόγησης στη Κρανιοϊερή Θεραπεία

Κατά τη διαδικασία της αξιολόγησης στη Κρανιοϊερή Θεραπεία, ο θεραπευτής με απαλό άγγιγμα σε διάφορα σημεία, ψηλαφίζει το σώμα του ασθενή για να εκτιμήσει τα ποιοτικά χαρακτηριστικά του Κρανιοϊερού Ρυθμού, ώστε μέσω αυτού να εντοπίσει τυχόν περιορισμούς που εμποδίζουν την λειτουργική κινητικότητα του κρανιοϊερού συστήματος, άλλων περιοχών του σώματος, ιστών, οργάνων και ενέργειας.

Η αξιολόγηση μας δίνει σημαντικές πληροφορίες, καθώς όλο το σώμα επηρεάζεται από την ρυθμική δραστηριότητα του κρανιοϊερού ρυθμού, στο οποίο εκτιμάται η συμμετρία, η ποιότητα, το πλάτος και ο ρυθμός. Τα παραπάνω μας βοηθούν στον εντοπισμό της περιοχών δυσλειτουργίας στο σώμα του ασθενή.

Ένα άλλο ενδιαφέρον μέρος της αξιολόγησης στη Κρανιοϊερή Θεραπεία αφορά το μυο-περιτοναϊκό σύστημα. Η περιτονία διατρέχει ως ένα συνεχές δίκτυο τους ιστούς, σε ολόκληρη την έκταση του σώματος, ενώ κάτω από φυσιολογικές συνθήκες, παραμένει σε κάποιο βαθμό ελαστική. Ήπια έλξη πάνω στη περιτονία, σε τυχαίες διευθύνσεις, από διάφορες θέσεις, βοηθάει στον εντοπισμό περιοχών με περιορισμό της ελαστικότητας. Αυτές οι περιοχές, ερμηνεύονται ως πάσχουσες περιοχές ή υπολείμματα από ήδη προηγούμενες θεραπευμένες παθήσεις.

Ο διαχωρισμός των ενεργών προβλημάτων από τα υπολειμματικά γίνεται με μία τεχνική που ονομάζεται "arcing", την οποία παρουσίασε ο εμπνευστής της Κρανιοϊερής Θεραπείας Dr. John Upledger και ο βιοφυσικός Zvi Karni στο Michigan State University.

Με τη βοήθεια μηχανό-ηλεκτρικής παρακολούθησης, διαπίστωσαν,

ότι «ενεργειακά πεδία» που βρίσκονται μέσα στο σώμα ή έξω από αυτό, μπορούν να ψηλαφισθούν από εκπαιδευμένους θεραπευτές. Η τεχνική “arcing” απαιτεί ο θεραπευτής να μπορεί να αισθανθεί την παρεμβολή των «ενεργειακών κυμάτων» που δημιουργούνται από μια ενεργή πάθηση, η οποία τείνει να τοποθετείται πάνω από τις φυσιολογικές ήπιες κινήσεις του σώματος. Ο θεραπευτής ακολουθώντας τα ίχνη προσπαθεί να εντοπίσει την πηγή που τα προκαλεί.

Η πηγή θεωρείται ότι είναι ο βασικός πυρήνας που περιβάλλει το πρόβλημα, ενώ σε αρκετές περιπτώσεις βρίσκεται μακριά από την περιοχή που γίνονται αντιληπτά τα συμπτώματα από τον ασθενή. Συνήθως η ενεργή πάθηση κυριαρχεί καταφανώς πάνω στις φυσιολογικές δραστηριότητες ή άλλες ήπιες ενεργειακές λειτουργίες και πατέντα. Όταν ο θεραπευτής εντοπίσει αυτές τις περιοχές προσπαθεί, μέσω της κρανιοϊερής θεραπείας, να αποκαταστήσει την λειτουργικότητα. Οι προσπάθειες του τις περισσότερες φορές προκαλούν είτε τμηματική, είτε συνολική απελευθέρωση. Και στις δυο περιπτώσεις συχνά το αποτέλεσμα είναι η αποκάλυψη βαθύτερων προβλημάτων ή παθήσεων, για τις οποίες η δυσλειτουργία που μόλις αποκαταστάθηκε έπαιζε προσαρμοστικό ρόλο.

Ο θεραπευτής ακολουθεί αυτή τη σειρά, «στρώμα – στρώμα», μέχρι να φτάσει στο αρχικό και βασικό πρόβλημα. Αυτό μπορεί να συμβεί από την πρώτη επαφή με τον ασθενή ή να απαιτούνται περισσότερες συνεδρίες ώστε να αποκαλυφθεί. Ο βασικός στόχος είναι η Λειτουργική Αποκατάσταση του Κρανιοϊερού συστήματος, ώστε να ενισχυθεί η αποτελεσματικότητα του φυσικού αμυντικού μηχανισμού του σώματος που θα οδηγήσει στην «αυτοδιόρθωση» των συμπτωμάτων του ασθενή.